

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Sobutka

w sprawie sędziego Sądu Rejonowego w O. **K. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej

na posiedzeniu niejawnym

w dniu 28 kwietnia 2022 r.

wniosku pełnomocnika z urzędu – adwokata **K. A.**

o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu za sporządzenie opinii o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej

na podstawie art. 93 § 1 k.p.k. w zw. z art. 95 § 1 k.p.k. i art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 4 pkt 2, § 5 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 t.j.)

postanowił:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata **K. A. – Kancelaria Adwokacka w W. - kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote 80/100), w tym 23 % VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej z dnia 26 stycznia 2022 r., M. G. został wyznaczony pełnomocnik z urzędu w osobie adwokata K. A., w celu sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego w O.- K. B. , albo poinformowania o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia przedmiotowego wniosku.

Adwokat K. A. w zawiadomieniu i opinii z dnia 19 kwietnia 2022 r., skierowanej do Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej w dniu 20 kwietnia 2022 r., zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, poinformowała Sąd o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie ww. sędziego do odpowiedzialności karnej. Jednocześnie wniosła o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej M. G. z urzędu w toku postępowania przed Sądem Najwyższym, oświadczając, że koszty te nie zostały uiszczone w całości ani w części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek pełnomocnika zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U.2020.1651 t.j.) koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa. Wysokość opłat w sprawach karnych i w sprawach o wykroczenia, określa rozdział 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 t.j.). W świetle § 17 ust. 4 pkt 2 i § 5 tego rozporządzenia, wysokość opłaty należnej pełnomocnikowi za sporządzenie opinii o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, wynosi 360 zł. Kwota ta, powiększona o stawkę VAT w myśl § 4 ust. 3 wyżej wymienionego rozporządzenia, może być przedmiotem żądania i przyznania pełnomocnikowi w niniejszej sprawie.

Wyznaczony z urzędu – dla zbadania podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej – pełnomocnik wykonał zlecone mu czynności, a ich efektem było sporządzenie opinii

w sprawie, co w połączeniu ze złożonym oświadczeniem o nieuiszczeniu należnych mu kosztów w całości ani w części, daje podstawę do zasądzenia adwokatowi K. A. wynagrodzenia w przyznanej niniejszym postanowieniem wysokości.

W tym stanie rzeczy należało orzec, jak w sentencji.

a.s.